

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 41. Forster, Wesselényi és Tsai főkönyvtárosa,
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2'50 frt. Negyedévre 1'25 frt
Egyes szám ára 7 kr.

MÁRCZIUS 15.

Ragyogó emlékű nap, melyet nemzeti ünnepé tett a honfi kegyelet. Nem rendeli el ennek megünneplését sem egyházi, sem politikai hatóság rendelete s mégis e hazában mindenütt, a hol csak egy igaz magyar s hazájáért dobbanó kebel van, az mind ünnepként üdvözli ezt az évfordulót.

Csodálatos emlék, mely legendává magasztosul a közéletben s mely onnan kiavulni nem fog soha! Az ifju szive hevesebben dobog e napon, vérét gyorsabb, lázasabb lüktetésbe hozza e nap emléke; fehér haju, redős homloku öregeknek is kipirul az arca, büszkén gondolnak arra a nagy korra, melynek ők is tényezői voltak s az édes-fájó emlékek könnyeket gyűjtenek szeméikbe.

Mi történt e napon ezelőtt 51 évvel, hogy ez események azóta feledésbe nem mehettek, sőt azok emléke nemzeti ünneppé vált? Valamely nemzeti nagy győzelem, mely nemzetünk harczi dicsőségét csillogtatja a történelem lapjain? Nem! E nap nem harczi győzelem napja. Vér nem áztatja e nap emlékét. — A szabadságnak születésnapja volt ez!

Három százados rabsággal, elnyomatással büntette meg a világokat intéző mennyei hatalom a magyar nemzet pártoskodását. A nemzet sohasem tudott teljesen egyetérteni a bűnhődés e szomorú idejében s ez a belső baj volt az, a mely azt földre teperte; nem tudtuk megtanulni, hogy soha idegen hatalom, bármily nagynak látszott is az, egyetértő nemzetet egymaga nem volt képes tönkre tenni; de leggyöngébb ellenfelének is biztos zsákmánya az a nép, mely pártokra szakad.

Ez a történelem örök igazsága s kérelmelhetlen logikája a sorsnak. Az összetartani nem tudó nép önmagát veri le. Ez történt velünk is. Az már aztán csak akarat volt, hogy a török, német ugyszólván osztottak e nemzetet. Összetört a nemzeti ezimer. Elvették tőlünk azt a hármass hegyet, elvették majd mind a négy folyót; — nekünk nem maradt más, mint a . . . *véres mező*. Mind a két rajtunk osztó hatalom fondorcsellel jutott birtokába az ő általa bitorolt országrésznek. Pártoskodó természetünk okozta azt, hogy képebbek vagyunk meghajolni az idegen hatalom előtt, mint saját vérünk parancsszavának. Jól tudta ezt a külhatalom, mely darabokra szelvelte hazánk térképét; azon voltak, hogy a magyar ne értsen egyet és ezt talán egy népnél sem lehetett oly könnyen elérni, mint a pártoskodó magyarnál. A hazai szabadságok, elcsikart jogok visszaszerzésére indított nemzeti szabadságharczaink mind győzelmesen indulnak meg és — oh szegény — rendesen árulással végződnek be.

Végre a jó Isten megsokalta bűnhődését ennek a népnek, mely annyi előnyös tehetséggel rendelkezik; — hisz a magyar nyílt szívé, lovagias, hősies, vitéz. Megelégette a sorsokat intéző Ur, hogy ennyi erény, jó akarat „hiába sorvadozzanak egy átok suly alatt!” Rendelt az Isten hősokeket, a kik fölébresszék a bilincsbe vert országot, — a kik megértették, hogy e bilincseket egyetértéssel könnyen szét lehet törni. E hősoke nem hadi leventék, nem harczos férfiak voltak, hanem a kor színvonalára fölmagasztosult írók, költők, kik magok soká meg nem értve, nem becsülve, kellőképen nem méltatva, önfeláldozó martyrjai voltak a nagy nemzeti ügynek, a nemzeti testet tetszhalotti álomban tartó nemzeti közönyösség ellenében. A nemzet kezdette belátni az összetartás, az egyetértés szükségességét. És az egyetértés új életre keltette a nemzeti erőt!

Márczius 15-ike jelezte a tetszhalottaitól ébredni kezdő Titánnak legelső szívdobbanását. Ebben rejlik márczius 15-ének gyönyörű jelentősége: a nemzet újjászületésének első napja, a nemzeti egyetértés legelső hajnalpirja, a szent szabadság tüzelkének kitöltetése egy sokat szenvedett nemzetre, mely századokon át védte Európát a töröktől, tatártól s ezzel is érdemet szerzett arra, hogy éljen!

Ennek a napnak emlékéhez fűződik nemzeti átalakulásunk minden ténye; a márczius 15-én kibocsátott kiáltvány: „Mit akar a magyar nemzet?” valóban a nemzeti egygyéolvasás napjának a felhők alól kivillanó első fényes sugara volt s erőt e petitionnak épen a nemzeti egyetértés, összetartás kölcsönzött. Ellenállhatatlan volt ez az erélynyilvánulás hatalma. Szétszakadtak az elnyomatás békói, az összetartó, a szabadság, testvériség, egyenlőség szent elveitől felmagasztosodott nemzet talpra állott. Aztán jött a diadal, aztán a megpróbáltatás s a belső egyenlenség, szövetkezve az idegen hatalmakkal, ismét levert minket. Sokat veszítettünk, de megmaradt egy nagy kincsünk: annak az emléke, hogy volt egy nap, a melyen egyszer valahára egyetértett, összetartott a nemzet s ekkor hatalmas, felséges, morális és energiális erőt képviselt.

Ezért kell nekünk megünnepelnünk márczius 15-ikét! Sok és nagy tanúság rejlik e nap emlékében; ujítsuk azt meg lelkünkben, s erősítsük ott minden évfordulón az ebből levonható tanúságot, hogy „Egyszer volt egyetlen egy nap, a mikor a magyar nemzet összetartott s akkor nagyszerű hatalmat képviselt, melyet csak a pártos torzsalkodás tehetett tönkre!”

V. D.

Kormánypárti beszámoló- beszéd.

Vasárnap felkerestek bennünket miskolcziakat Láncezi Leó és Szemere Attila képviselők, hogy beszámolóbeszéd-félét tartsanak.

Ennyit minden bizonynyal megérdemelt Miskolc város; azt azonban semmiesetre sem, hogy olyan beszédekkel traktáltassék, mint a milyenekkel kedveskedni akartak. Mert ha elég naiv és meggondolatlan volt akkor, mikor őket — kiknek nem lehet a miskolczi ügyek iránt érzékük — megválasztotta képviselőinek, most már van annyi józansága, hogy kellő mértékkel mérve, ne higgyen üres, semmitmondó frázisoknak, melyek amellet még bizonyos egyénies érdekszinezettel bírnak.

Abban a két beszédben, mely vasárnap delután elhangzott, a mi a multa vonatkozott, elferdített volt, a mi a jövőről szólt, arról legjobb volna nem is beszélni.

Azt hittük, hogy ha már eljönnek hozzánk és be akarnak számolni ténykedésükről, azt a megváltozott politikai viszonyok hatása alatt és annak megfelelőleg, őszintén és igazán fogják tenni.

Csalatkoztunk.

Az ő beszédjük teljesen méltó volt önmagukhoz és ahhoz a vészthozó, átkos irányhoz és rendszerhez, mely még az imént parlamentti, sőt egész nemzeti életünkben dult és melyhez Szemere Attila és Láncezi is szerencsések voltak (a saját érdekeikből és szempontjából) tartozhatni.

Az ő beszédek jeremiája volt egy rájuk nézve kedvező korszak letünésének: a Bánffy-aerának.

Bánffy bennük nem esalatkozott, mert bizonyára azok között voltak, kikről Bánffy kevéssel bukása előtt a nemzeti kaszinóban tett nyilatkozatában így emlékezett meg: „... Csalatkoztam a Tiszákban, esalatkoztam Lukács Lászlóban és Pulszkyban, de azért azokban, a kikre most gondolok, talán még nem fogok esalatkozni.” Ők tel-

jesen rászolgáltak erre a dicséretes bizalomra!

Azonban szóljanak a tények, szóljanak a beszédek, czáfoljanak a mostani politikai viszonyoknak egyes fázisai.

Ámbár most már túlhaladott álláspont azt bizonyítgatni, hogy az ellenzék obstrukcióak nevezett eljárása törvényes és vég-eredményében üdvös volt; ámbár mindenki előtt ismeretesek azok az okok, melyek azt előidézték, mégis, miután Láncezi és Szemere képviselők beszédei a mellett, hogy a csűrés-esavarás politikájának eklatáns bizonyítékai, egyszersmind azt is kétségtelenné teszik, hogy képviselőink úgy beszélnek, mintha átaludták volna a magyar politika nagy metamorphisának idejét: szükségesnek mutatkozik, nehogy a józanul gondolkozó közönség szép hangzású beszédekkel félrevezettség, hogy az azokra való reflexióval az elhangzott beszámoló beszédek egyes fontosabb politikai részeivel foglalkozunk.

A beszédek első részének főbb pontjai az obstrukcióról, a kompromisszumról és fuzióról szólnak.

Az obstrukciót *forradalmi támadásnak, lázadásnak (!)* titulálják, mintha bizony nem tudnák, hogy azt Bánffy provokálta az ő kritikán aluli eljárásával! A kompromisszumot már egészen a sajátjoknak, teljesen Bánffy érdemének minősítik. Annak az embernek, a ki nem kénytelenségből ment, hanem „hazafiasan és férfiasan maga dobta állását a békének áldozatul (?)”. Persze mintha Bánffy azon emberek fajtájából lett volna való! hanem hát így sokkal hasznosabb mondani, mert ki tudja, nem-e Láncezinak van igaza, a mikor azt állítja, hogy Bánffy csak *egyelőre* állt félre a politikai ténykedés mezejéről és még visszajön!

Legérdekesebb azonban a fuzióról szóló rész. Szerintük a fuzió *„férfias meghajlás volt egy győzelmes eszme előtt”*: szerintök a kormánypart *„elvének sértetlen fenntartása, egységének, méltóságának teljes integritása mellett” (sic!) került ki a küzdelemből.*

Úristen, mennyi rosszakaratu naivság és naiv rosszakarat!

Hátha a nemzeti párt és a kormánypárt programja közt — mint Szemere mondá — semmi elvi ellentét nem volt, miért nem történt meg a fuzió már Bánffy alatt?! Miért nem szóltak erről?! hisz az erre való válasz nyílt, férfias és őszinte lett volna! Nem mondták meg, megmondjuk tehát mi. Egyszerűen azért, mert a nemzeti párt hazafias volt, a Bánffy alatti kormánypárt pedig nem! és most azért történt meg minden különös kikötés nélkül, mert miként Széll szakított a Bánffy-féle kormányzati és politikai theoriával, úgy a kormánypártnak is meg kellett tisztulnia és ehhez a nemzeti párt szükségeltetett.

Ne higgyék Láncezi és Szemere urak, hogy a mostani kormánypárt a régi, oh nem! Ha az emberek meg is maradtak a régiék, a rendszer — úgy látszik — elbukott Bánffyval együtt, a miknek pedig legjobb lett volna együtt menniök!

A multnak: Bánffynak és rendszerének ezen diesériádája után azt várta volna az ember, hogy az csak ünnepélyes temetés, vagy visszaemlékezés volt, hogy az új házastárs elfeledteti a régit, az elhunytat és Szélllel is, meg az új irányzattal és rendszerrel is kellőleg fognak foglalkozni, nem pedig oly fanyarul, hogy csak élettörténetig haladnak el!

Ezt azonban mindenki hiába várta. Hanem foglalkoztak *annál elítélhetőbb módon* a jövő kérdéseivel. Ezek között az óriási és megbecsülhetetlen horderejű választási reform kérdésével csak érintőleg foglalkoztak, a mi érthető is; megemlékezés történt ugyan- csak a kvótáról is.

És itt álljunk meg és hagyjuk a többit.

Láncezi az Ausztriával való kiegyezésért okvetlen szükségesnek tartja és az Ausztriával való jó barátság kedvéért a kvóta kérdésében *„némi mérsékelt áldozattól sem riad vissza.”*

Ilyen kijelentést tenni márczius Idusa előtt 3 nappal! . . .

TÁRCZA.

Márczius 15.

*Ez volt a nap! Ez volt csak a dicső nap!
Megrivradt a gyászba borult magyarnak,
A gondolat börtönéből kitorra —
Tűz-szárnyakon zúgott fel a felhőbe
S szélszűkített belőle.*

*Mint mikor a tenger árja megmozdul
S hegyek válnak a tűnékeny habokból:
Mint mikor egy rohanó árny-szélterjed
S zengésével eget-földet megrenget.
Úgy nőtt nagygyá a nemzet.*

*Eddig is csak azért látszott kicsinynek:
Gyáva porhoz láncezolták a bilinesek,
De hirtelen megunt minden rabságot
S haragosan — szeme szinte villámlott —
Talpra ugrott, földallo't.*

*Ugy állott fel, mint egy nemzet egy teste,
Oriássá magasodott egyszerre —
S az az eskü, amit akkor eldörgött,
Messze földön végig bűgött, mennydörgött,
Viszhangja is mennydörgött.*

*Millió szív verte vissza hangjait
Oly erővel, mely nem gyengült meg máig
S nőjön bá, préda évek távola:
Mindig fölráz, mint a harszó harsona —
Hangja nem hal meg soha!*

*Az a vér, mely riadalmát átérző
Nem rált bennünk ma napság sem penészsé,
Szent szabadság, megharczották esatádat:
Mi nem leszünk nálatok, ti nagy árnyak,
Gyengébbek és gyávábbak.*

*Megesküdtünk, ma is állunk szarunknak:
Nem hagytuk el, nem is hagyjuk magunkat:
Jöjjön a harc, — legyen béke rajgy vihar —
Megáll köztük „rendületlen” a magyar,
Megáll köztük, mert akar.*

*S ha galádul önkény támad ellene:
Hösi daezzel, büszkén szembe száll vele:
Azt a láncezt megragadja hirtelen,
Érezkezővel visszavágja — szent hitem —
S tiltón rámenydörgi: „Nem!”*

Endrődy Sándor.

Latkóczy Ágoston.

Előtem fekszik egy gyászkeretű lap és mellette egy kedves levél. A gyászkeretű lapon nagy betűkkel az van nyomtatva, hogy *Latkóczy Ágoston* 1848 9-iki honvéd-százados, volt megyei bizottsági tag és a Concordia vasműgyeület nyugalmazott

tisztje 1899 február 23-án déli 1 órakor hosszas szenvedés után életének 76-dik, boldog házasságának 46-dik évében meghalt. Gyászolja özvegye született Dormándházi Sággy Mária, gyermekei Latkóczy Fálmán, Latkóczy Hermin özvegy Benkár Józsefné, unokái Latkóczy Margit és Ilona, Benkár Sári Hubay Barnáné, Benkár Hermin Szuppek Józsefné és ennek kis leánya Szuppek Sárka. — A kedves levélből pedig azt olvasom, hogy Latkóczy Ágoston nemcsak azok könyvére volt méltó, kiket hozzá a vérség kötelekei szorosabban fűztek; hanem megérdemli minden magyar embertől, hogy vele néhány perczig foglalkozzék. Nem ragyogott ő mint érdekelt keltő üstökös a magyar haza egén; mint szerény csillagoeska tündökölt abban a szűkebb körben, mely szerette és tisztelte. Pedig neki is volt része abban a magasztos történetben, melyet *szabadságharcnak* neveznek és a melynek egyes eseményeit még most is szedegetik össze a történetírók, hogy megismerjék az igazságot azok előadásából, kik az események tényezői, részesei voltak.

Tapolesányban élte át az agg szabadsághős életének végső éveit és napjait, Tapol-

Hát tisztelt Láncezi úr, ha Ön ilyen kijelentést mert tenni, akkor Ön nem való magyar képviselőnek és hazájának és Miskolcz város renoméjének legjobban használ, ha mandátumát rögtön leteszi. Maga Széll Kálmán kijelentette, hogy ő csak az igazságos kiegyezésnek hive, mindennemű áldozat a dolog természeténél fogva pedig már igazságtalanság! Önt nem azért küldte Miskolcz városa a parlamentbe, hogy a magyarság érdekeivel szemben igazságtalanul járjon el! Ha az Ön elvei áldozatot kívánnak hozni, úgy azt ne a magyarság érdekének meg rövidítésével tegye, hanem gyakorolja azt otthon a pénzügyében, hisz az országnak, a magyarságnak úgy sem volt alkalma tudomást szerezni ilyesmiről!

Nem kell ahhoz ellenzéki embernek lenni, hogy felforrjon a vére az utolsó cseppig az ilyen nem eléggé jellemezhető kijelentésre, csak tisztességes jóra való magyar embernek!

És volt-e csak egy ember is, ki a vasárnapi gyűlésen tiltakozott volna ez ellen?!

Nem volt! Hanem helyeselt és éljenzett, mint a parancsolat. Talán ha a magyarság halálos ítéletét hirdette volna ki Láncezi úr, még azt is helyeselték volna!

Igen esalatkoznak Láncezy és Szemere urak, a mikor azt hiszik, hogy Miskolcz város közönsége vakon fogja őket követni! Ha valóságos szolgálalkúség jármába is hajtattott a polgárság, annyi erő van még benne, kell, hogy legyen, hogy ne használtathassa fel magát ilyen merénylethez! Kell, hogy legyen annyi erkölcsi bátorsága, hogy megvonja bizalmát az ilyen emberektől, kik a képviselői állást — e fogalom magasztos, nemes értelmében — csak dezavualták. A mandátumok visszavonása csak a legenyhébb kritika volna az ő hazafiatlan eljárásukkal szemben, a melyért ugyan kár, igen nagy kár volt eljőnnök Miskolczra. Miskolcz pirulására!... Ime ilyen volt az a két beszámoló beszéd, melyet a kormánypárti sajtó magyszabásu, messzekiható eseményként tüntet fel.

Nohát tessék ezt neki elhinni! —*iks.*

esányhoz közel van Visnyó, hol Sáfán Mihály, szabadságharezunk egyik híres tüzére, hirdeti az evangélium szerint reformált egyház hiveinek a hit, remény és szeretet igéit és mutat követendő példát a vallásosságban, a jobb jövő reménylésében és várásában és az egymás iránt való atyafiúi szeretetben. A két rokon lelket a szeretet és barátság kötelékei fűzték össze, melyek sokszor erősebbek a vérség kötelékeinél is. Ismerték egymás örömét, egymás bánatát. Együtt merengtek el olykor ifjúkoruk eseményein. Volt min; — mert az ő ifjúkoruk a nemzet ébredésének volt dicső kora. Midőn tiltva volt a szabad szó, csak bizalmas körben nyilhatott meg az ajk s a rokon szivek és lelkek még jobban összerortak.

Ettől a jó baráttól való ez a kedves levél, melyből értesültem az agg szabadsághős haláláról és életének a magyar történelemmel is összefüggő egyik eseményéről.

Azok az események, melyek a magyar nemzetnek öregét és ifját magasztos lelkesedésre buzdították, Latkóczy Ágostont hazánk fővárosában találták. Már akkor elvégezte Kassán a katonai iskolát. Azonnal belépett ez első honvédszászlóaljba hadnagyi

Borsod-miskolczi müegyesület és helyi muzeum.

Ujabb időben országszerte élénk mozgalom indult meg vidéki muzeumok alapítása iránt. A vidéki helyi muzeumok terjedelmére és céljára vonatkozólag a napilapok tárczarovatában igen talpraesett fejtegetéseket olvastunk. Az „Archaeologiai értesítő” legutóbbi füzetében pedig Hampel József, a Nemzeti Muzeum régiségtárának igazgatója, a vidéki muzeumok állami segélyezését és ezek öreinek külön tanfolyamon (esetleg államsegélylyel is) leendő kiképzését hangoztatja.

A miskolczi muzeumot leghelyesebben egy egyesület teremthetné meg.

A miskolczi közművelődési egyesület ugyanis a végét járja; felozslása immár csak idő kérdése. Ugyanez a sors vár a „Tanügyi kör”-re is. Mindkét egyesület eleget tett hivatásának. S midőn a korszellem rohamos fejlődése leszorítja őket a közélet szinpadáról, nem fognak nyomtalanul elenyészni. A Tanügyi körnek emlékét megőrzi az az egy nagy érdeme, hogy a márczius 15-ének megünneplését városunkban állandósította.

Ezen felozslatandó egyesületek helyett alapítassék meg a „Borsod-miskolczi müegyesület”, a mely terjeszse ki működését a következő, nagyfontosságú kulturális czélok megvalósítására.

1. A borsod-miskolczi muzeum megteremtésére, növelésére és rendezésére.

2. A közönség művészeti nevelésére részint mükiállítások rendezése, mü tárgyak (festmények, szobrok) megszerzése és a nagy közönségnek hozzáférhetővé tétele, részint művészettörténeti és aesthetikai felolvasások által.

3. Irodalmi élet teremtésére és szépirodalmi felolvasások rendezésére.

A közművelődési egyesület érdeme, hogy a felolvasásokhoz szoktatta a közönséget. Ezen többnyire könnyebb zsánerű, inkább csak szórakoztató felolvasások ezutánra is meghagyandók a mulatságok szurrogátumául. De azt hisszük, itt az ideje komolyabb felolvasások rendezésének, a hol maga a felolvasás, annak tartalma legyen az egyedüli czél.

A müegyesület vegye kezébe továbbá az időnkénti mükiállítások rendezését. E tárlatokon jó képek legyenek s nem kell félni, hogy nem akad vevő. Kivált ha időközben

a megindított agitációk utján a közönség érdeklődése felköltetik és műérzéke ébredni vagy pláne műizlése fejleni fog! Ehhez pedig alig is kell egyéb, minthogy a műveltebb, vagyonosabb osztály az izléstelen olajnyomatok értéktelenségét egyszer belássa, azokat az eredeti festményektől megkülönböztetni megtanulja. Akkor aztán ösztönszerűleg irtózni fog az olajnyomatoktól és kevesebb, de eredeti festménnyel helyettesítvén azokat, kiteszi méltó helyére, a konyha díszítésére. Így a műizlés fejlődése mellett a vagyonosodás sem fog szenvedni és pedig egyszerűen azért, mert az eredeti festmény, szobor vagy mü tárgy mindig bizonyos értéket képvisel, ellenben az olajnyomat vagy gipsz értéke majdnem semmi, a vételára ugyszólván kidobott pénz. A ki lakását ilyenekkel díszíti, úgy jár, mintha kávé helyett pótkávéval élne. Bizony a ezikória, csak ezikória.

A müegyesület legnagyobb mérvű tevékenységét a helyi muzeum megteremtésének kell igénybe venni. Álljon előttünk a szomszédok példája. Főleg Németországban minden valamire való városkának van vagy egy helyi muzeuma, vagy valami másféle gyűjteménye, a mely miatt az idegen még kerülővel is felkeresi a várost. Mióta ugyanis a közlekedési eszközök oly hallatlan fejlődést vettek, az egyes népfajok tipikus és viseleti különösségei is mindinkább eltűnnek. És a régi utazások célját — a mely a tájszépségek mellett éppen ezen ethnografiai sajátságok természetben való szemlélése volt — a modern kor utazóinál a műtörténelmi reflexiók helyettesítik. Ha természetben már alig találhatja meg a népviselet érdekességét, fölleli azt a muzeumokban. E mellett az egyes helyekhez kötött műtörténelmi adatok is vonzzák oda az idegent. Ez által az idegen-forgalom emelkedik, a melylyel pedig karöltve jár a vidék vagyonosodása.

De legfontosabb czélja valamely mügyűjteménynek a nagy közönség s főleg a nép szellemi és erkölcsi nevelése. Egy jól rendezett mügyűjtemény beszédes oktatását a legegyszerűbb pór is megérti s nemesak tudásának látköre szélesbül, de megismerve szülőföldjének multját és jelenét, önérzete, honszeretete is növekedni fog és így nyertjük a legbiztosabb alapot a jövő számára.

Egy helyi muzeum czélja csak az lehet, hogy az illető város és vidék multjának és jelenének teljes képeit nyujtsa. A miskolczi

ranggal. Midőn ezen zászlóalj őrnagyává a híres Gózon L. lett, Latkóczyt választotta segédtszjtjéül s csak akkor boesátotta el magától, midőn Latkóczyt századossá léptették elő.

1849 július 24-én Pöltenberg hadteste a harsányi partra vonult elő. Hogy a magyar hadtestet a muszkák kellemetlen meglepetésben ne részesítsék, Pöltenberg 3 ágyut megfelelő gyalogsággal és lovassággal Diósgyőr felé küldött és ezen külön csapatnak parancsnokává tette. Egész napon át járkáltak minden irányban, hogy megbizátásukat teljesítsék. Ujabb parancs hozzájuk nem érkezett; nem, még akkor sem, midőn már tudomást szereztek arról, hogy a magyar sereg a nagyobb erő elől visszavonul. Az alatt beesteledett és a muszkák Miskolczra is bevonultak. Latkóczy kis csapatával arra nem gondolhatott, hogy Miskolczon át juthasson el a Pöltenberg hadtestéhez; elvezette tehát ezt hegyen-völgyön és erdőségen keresztül Bábonyra. Megviradt, mire odaértek.

Július 25-én már szemközt állott a muszka hadsereg a magyarral. A muszkák Miskolcz határában a Sajón innen, a magyarok Zsolcánál vonultak el a faluban és annak kör-

nyékén. Latkóczy Bábonyból egyenesen Ecsenek indult és ott gázlót keresett, hogy kifáradt csapatával a magyar hadsereghez juthasson. Az átkelés sikerült ugyan nagy bajjal; de már akkor az ágyúk erősen fellegettek egymásnak. A kis csapat a Zbuskánál esatlakozott a Leiningen hadtestének a szányához és ott fedett helyen várakozott és pihentette, már a mint az ütközet folyása alatt pihenni lehet, az ő kifáradt csapatját.

Délután egy ezrednyi muszka lovas, oldalról akarta fenyegetni a magyar hadsereg jobb szárnyát. Latkóczy ezt látta és várt addig, míg biztos lőtávolságra jönnek, s ekkor tüzéreinek kiadta a parancsolatot, hogy igyekezzenek visszazsorítani a muszka lovasságot. Az ágyúk eltördültek. A meglepett muszka lovasok erre nem lévén készen, előbb szétugrottak s azután gyorsan siettek vissza hadtestökhöz.

Akkor 10 éves multam és a tetemvári pineczek körül néztem a zsolezai esatát. Világosan emlékszem rá, midőn a muszka lovasok meglepetése és visszavonulása történt. Mi a Zbuskánál levő magyarokat nem láttuk; de azt igen, hogy a muszka lovascsapat a Sajó partján felfelé vonul. Minket

muzeumnak sem az lesz tehát a célja, hogy különféle exotikus ritkaságokat tartalmazzon, hanem igen is minden olyan tárgyat, a mely ezen városnak, környékének és a megyének multja és jelene megismerését elősegíti. Ezzel azonban még nem zártuk ki azt, hogy ha egyébfajta, főleg a város vagy a megye területén lelt érdekes régiség vagy műtárgy birtokába jutunk, azt benne el ne helyezzük. Hanem igen is azt, hogy főleg arra kell törekednünk, hogy a helyi muzeum Miskolcznak és vidékének s esetleg Borsodmegyének geológiai alakulásáról (kőzet-gyűjtemény), flórájáról (fanemek- és növények-gyűjteménye) és faunájáról (állat-, madár- és rovargyűjtemény) lehetőleg teljes képet adjon.

Ezen kívül fog tartalmazni történelmi gyűjteményt, a hol a város és megye területén levő történelmi nevezetességű műemlékek (diósgyőri várrom, szt.-léleki zárdarom stb.) rajzai, a város és megye nagynevű fiainak arcképei és emléktárgyai, vagy más a mult eseményeivel összefüggő régiség-tárgyak lesznek kiállítva. A környék szebb pontjainak (Tapolca, hámosi völgy stb.), nevezetesebb ipartelepeink (vasgyár, papírgyár, székgyár stb.) látképei ott legyenek. Hogy ha egy idegen városunkba jövén, a muzeumban ezeket meglátja, kapjon kedvet ezen helyek megtekintésére s így egy pár napot időzzön a városban. Az alpyvidéki és svájci muzeumokban mindenütt megvan a környék pompás kivitelű domborzati térképe (relief). Ilyet a Bikkhegységről nekünk is kell készítenünk.

Végül fontos részét fogja képezni a viselet és iparművészeti gyűjtemény. A környék és megyebeli régebbi és jelenkori jellegzetes öltözetek, az érdekesebb kézi és házi eszközök, az itteni nép házi- és kézműiparának termékei mind helyet találjanak benne. Más muzeumokban mindenütt életnagyságú bábokon vannak kiállítva a vidék lakosságának különböző korokból való viselete. A müncheni, salzburgi muzeumokban igen szép, drága díszöltözöket láthatunk a XV., XVI., XVII. századokból, a melyeket a tulajdonosuk csak letétképen bocsátott a muzeum rendelkezésére.

Természetes, ez mind lassan gyűjthető össze; de ha vállvetett igyekezettel hozzálátunk, megcsinálhatjuk. Ezen nemzeti munkában vegyen részt a város és megye minden lakosa. Csak kezdjük meg, s azután mintegy magától is fog haladni. Ha az első

is meglepett azok fogadtatása és örömtünek adtunk kifejezést, mikor láttuk, hogy a lovasság esele nem sikerült.

A fentebbi eseményt az öreg Latkóczy maga beszélte el az ő régi bajtársának. Mi, a kik a visszavonulást láttuk, csak annak megtörténéséről tanuskodhatunk.

A zsolczi esata estére beveződött. A muszka tábor a Sajo mellől a Szentpéteri-kapu végében levő és a Szeles és Pengyom utcáktól környezett szántóföldeken vonult meg éjszakára.

Latkóczy később kis csapatát visszavezette a Pöltenberg hadtestéhez és jelentette, hogy merre járt és miként jutott vissza a magyar hadsereghez. Jelentésekor Pöltenberg együtt volt Görgeyvel és a vitéz századost Pöltenberg és Görgey kitüntető elismerésükben részesítették.

Latkóczy Ágoston többször kérte Sáfrán Mihály barátját, hogy koporsója fölött ő mondjon beszédet. Meghagyta ezt gyermekeinek is.

1899. évi február hó 25-én teljesítette Sáfrán Mihály, a híres tüztisztból lett lelkes, ezt a szomorú kötelességet. Midőn beszéde közben e szavakkal élt: „Nehéz az én helyzetem. Jobb szeretnék én is ko-

szerény gyűjteményt megnézi valaki és látja, hogy itt minő tárgyak gyűjtetnek össze, esetleg otthon hányódó valamely érdekes tárgyat önként fogja behozni. Nem tudjuk elégszer hangoztatni egy ilyen gyűjtemény népnevelő hatását. A nyáron Stuttgartban egy vasárnap délelőtti istentisztelet után bementem az iparművészeti muzeumba, elbámultam, hogy még ruhatáji obulusokkal sem terhelték a közönséget. Átmenve aztán a ragyogó márványoszlopos előcsarnokon, egy fényesen díszített kupolás-teremben osztott szét a közönség. Itt aztán méginkább elámultam, mikor a patkós eszímájú pór vastag esernyőjével ödöngött egyik *schrank*-tól a másikig, vagy felkopogott a fehérmárvány lépcsőn a galleria-folyosóra s leült úgy mint bárki más, a süppedő plüsch-kevertre. A mi leendő muzeumunk ehhez a milliokat érő palotához és gyűjteményhez képest elenyésző csekélység lesz; de a népet bocsássuk oda ingyen, vagy igen csekély belépti díjért, hadd tanuljon a beszédes emlékek és műtárgyakból. Fejlődjék az izlése, érzései nemesüljenek; hadd ébredjen föl benne a lokál-patriotizmus! Tóth Béla írta egyik tárczájában nemrég, hogy nagy hiba a budapesti muzeumokat, képtárakat is vasárnap délután bezárni, mert hiszen a legszegényebb osztálynak éppen ekkor volna ideje oda menni. Így aztán vasárnap délután ez az ötödik rend oda van kényszerítve a korezmába, a hol pedig csak aljasul és testileg, lelkileg tönkre megy. Ha ellenben a szegény néposztály vasárnap délután muzeumot nézhet ingyen, nem megy a korezmába; megtakarít pénzt és gyarapodik erkölcsileg is. Ugy hogy minden perez, melyet a korezma helyett itt tölt, a nemzeti vagyonsodásnak, jólétnek egy parányi része lesz.

Kiss Lajos.

Elmult a veszedelem!

A „Szabadság” összes készletben levő és még ezután megjelenendő példányait, valamint a többszörözésre rendelt készülékeket *nem fogják elkobozni és megsemmisíteni!*

A miskolczi kir. törvényszék bölcsessége megmentett bennünket ettől a fenyegető veszedelemtől akkor, a mikor a néhai „Wagner és Szelényi” czég utódainak ily irányu pörében a zárlat elrendelése iránt beadott keresetet elutasította.

porsójára borulni.” Annyira erőt vett rajta a fájdalom, hogy szünetet kellett tartania, hogy erőt merítsen beszéde folytatására.

A díszes temetésen ott volt a környék értelmisége, csaknem teljes számban. Ott voltak a közeli községek közrendű lakosai is és meghatottan vették körül és kísérték ki a régi idők nemes alakját.

A deli testalkatu és erős férfiú a szenvedélyes vadászok közé tartozott. Január végén Miskolcra jött s itt egy napot töltött unokái között. Innen Sóstóra ment vadászni, hol két napon vadászatott. Abban az időben meglehetősen hideg, szeles idő járt. Az erős testalkatu, de 75 évet betöltött férfiú megkapta a muszka náthát. Már betegen ment haza, ott ágyba feküdt s abból többé fel sem kelt. 4 heti szenvedés után örök álmra hunyta szemeit. Igaz szeretet és részvét és osztatlan fájdalom kísérte örök nyugó helyére.

A gyászkeretű lapot és a kedves levelet eltettem emlékeim közé. Áldja meg a magyarok istene azt, aki nekem alkalmat adott arra, hogy szabadságharcunk egyik hőse irányában leróhattam hazafiai kötelességemet.

Porcs János.

Olvasó közönségünk megnyugtatóására ennyit elég is volna mondanunk. De miután dr. Kormos Géza ügyvéd ur a néhai czég utódainak jogi képviselője a „Borsod-Miskolczi-Közlöny” vasárnapi számában előző cikkünk közlése miatt szemrehányásokat tesz, kénytelenek vagyunk arra röviden válaszolni.

Azt mondja Kormos ur, hogy mi új publicisztikai műfajt fundáltunk ki. Ez a nyilatkozat igen megtisztelő reánk nézve, amde a dicsőséget el kell magunktól háritani, mert mi semmitéle új irodalmi műfajt nem találtunk föl, hanem mint afféle igénytelen apró emberek jól kitaposott utakon haladtunk. Multkori cikkünkkel a „Szatira” irodalmi műfajban tettünk gyenge kísérletet, amennyiben némineműi gunnyal illettük az ügyvéd ur eljárását. Már pedig *Szatirákat* írtak ezelőtt kétezer esztendővel Horatius, Juvenalis római írók és azóta nagyon, de nagyon sokan. Sajnáljuk, hogy ezt a doktor ur nem tudja.

Hogy mit mond ezután még dr. Kormos ur, azt zavaros eszmemenetű cikkéből nehéz kihámozni. Annyit azonban mégis megértettünk belőle, mert háromszor is elmondja különféle változatokban, hogy olyan *szelid, közpolgári magánpör*, mint a melyet a megboldogult czég utódai ellenünk indítottak, nem volt illő nyilvánosan szellőztetni. No tisztelen én az ilyen felfogást. Hát az a pör, mely a sajtó egyik orgánumának elkobzását, megsemmisítését követeli, szelid közpolgári magán pör? Ugyanugyan édes fiskális ur hát komolyan mondja ezt? Hiszen ha ön ellenem, mint orgonista, vagy karnagy ellen indit pört, higye el, hogy nem viszem a piacra; de itt ebben a pörben nem én rólam, nem az én érdekemről, hanem arról a 700—800 előfizető közönség érdekéről van szó, a mely a saját fillére és a sajtószabadság sértetlensége nevében el nem tűrheti, hogy a „Szabadság”-laphoz sajtóvétség elkövetése nélkül bárki is szentségtelen kezekkel nyuljon. Ez a közönség már a pör beadása napján értesült arról, hogy a „Szabadság” ellen valami készül. Folytonosan kérdésekkel ostromoltak: mi történt? mi van a Szabadsággal? Nekünk tehát az aggodalmak eloszlatása szempontjából meg kellett írunk előző cikkünket. Az ugynevezett „jogfegyelmezett tapintat”-ot mellőznünk kellett ebben az esetben, mert Ön fiskális úr, ügyfele nevében olyan cselekményt kért megállapítani a kir. törvényszéktől, a mely merénylet lett volna a sajtószabadság ellen. Hát az a pör, mely a magyar alkotmány legszilárdabb védő bástyája: a *szabadsajtó* ellen tervez alattomos merényletet, csak *szelid közpolgári magánpör*? No tisztelen a fiskális úr jogi felfogását, de én azt hiszem, hogy ha a kir. törvényszék elrendelte volna lapunk ellen zárlatot és az elkobzást, ebből országos skandalum és fölháborodás támadt volna. Nem magánügy ez t. fiskális úr, hanem közügy, a *sajtószabadság szent ügye*, melyet éppen *márczius 15-én* minden alkotmányos érzésű honpolgárnak védelmeznie kell.

Még azt is mondja Kormos ur, hogy én nem vagyok tisztában azzal, hogy az ügyvédségnek milyen a jogtermészete. Hát annyi igaz, hogy véges elméjű földi halandó sok mindenféle dologgal nincs tisztában, így

nekem is. — daczára annak, hogy ifju éveimben, a mikor jogász voltam, beleszagoltam egy kevéssé a jogi tudományokba, — csak homályos sejtelveim lehetnek az ügyvédség jogtermészetéről. No de ha igaz az, a mit az ügyvéd úr az ügyvédség jogi természetéről állit — hogy „az ügyvéd a pertől mindig távol áll”; akkor az is igaz, hogy a szerzői jogról szóló 1884. évi XVI. t.-cz. 6. §-ától a néhai „Wagner és Szelényi” cég keresete még távolabb áll. Olyan távol vannak ezek egymástól, mint a föld északi és déli sarka, a mely sarkakat egymás mellé állítani semmiféle „jogtermészet” alapján nem lehet.

Egy jámbor viczezt is megeresztett a fiskális ur. A mikor ugyanis elmondta, hogy én az ügyvédség jogtermészetével nem vagyok tisztában, így folytatja továbbá szót: „ettől ugyan még tovább forog a világ s azt ép a „Szabadság”-nak külön-külön mindenki megboesájtja.” Látják kérem, milyen talpra esett viczezt ez a forgó világról és a „Szabadság”-ról. Valódi remeke a logikus gondolkodásnak, a melyért patentet kérhetne az ügyvéd ur. Én azonban az én közönséges polgári eszemmel nem tudom felfogni és megérteni: vajjon oka-e a „Szabadság” annak, hogy a világ forog és mert forog, mi szükség van arra, hogy ezt a „Szabadságnak” mindenki, még pedig külön-külön megboesássa? Hja sok olyan dolog van az ég és föld között, a miket halandó ember meg nem érthet, föl nem foghat!

No de ha már a fiskális ur így viczezt velem, én is megereszték egy adomát, mely szól vala Nagy János uram tyúkjáról, a mi miatt egy igen érdekes közpolgári magánpör keletkezett.

Volt Nagy János uramnak egy tyúka. Ez a tyúk minden héten két tojást tojt. Nagy János uram rest lévén a tojásokat fölszedni és eladni, így szolt Kis István szomszédjához:

— István öcsém, szedd fel te ezeket a tojásokat és add el azoknak a becsületes embereknek, a kik ezekre előre számot tartanak. Az árából egy részt tarts meg magadnak, a többivel pedig számolj be.

A tojás-közvetítés egy ideig rendben folyt. Hanem egyszer észrevette ám Nagy János, hogy Kis István megbizhatatlan sáfár. Ő maga dehonesztálja, zápnak és romlottnak hirdeti az általa eladott tojásokat. Ekkor Nagy János így szolt Kis Istvánhoz:

— István öcsém, te tisztára megbolondultál. Ha a vevőközönség meg van a tojásokkal elégedve, azokat épnek, tisztának találja, miért rontod éppen te az üzletet? Éppen azért arra figyelmeztetlek, hogy ha még egyszer gucsmolni mered az én tojásaimat, akkor én neked több tojást nem adok.

Ámde Kis István nem hallgatott a figyelmeztető szóra, még jobban piszkolta a tojásokat, azok árával csak úgy imigy-amugy számolt be, sőt megtörtént az is, hogy magát Nagy János uramat az egész nép fülehallatára tolvajnak, rablónak, tojáshamisítónak hirdette. Már ekkor belátta Nagy János, hogy Kis István tökéletesen megbolondult, a kivel szemben élete és becsülete egy pillanatra sincs biztosítva. Mit tett? Nem adott neki több tojást.

Pörre ment a dolog. És mit gondol fiská-

lis ur, mit követelt az a hűtlen sáfár? ... Semmit sem követelt, mert meghalt; hanem egy kapzsi embernek, aki Kis portájára ment lakni, eszébe jutott, hogy jó volna neki is az a tojás-üzlet és a bíróságnál nemesak a meglévő és még meg sem tojt tojásokat, hanem magát a tyúkot is követelte, sőt még Nagy János uramat is bezáratni kérte.

Ugy-e furesa követelés. Gondolkozzék csak ügyvéd ur e fölött a tyúkpör fölött, azonnal rájön, hogy a „Szabadság” ellen indított pörben kinek részén van az igazság.

(—t.)

UJDONSÁGOK.

A tanítói „Otthon” kör hangversenye.

A Korona szálló fényesen kivilágított nagyterme nem egyhamar látott oly nagy és szépszámu közönséget falai között, mint a miskolezi elemi iskolai tanítók „Otthon” köre által szombaton, márcz. 11-én megtartott hangverseny és táncmulatság alkalmából. Az óriási terem kicsinynek, szűknek bizonyult ez estén; pedig ugy az étterem, mint a karzat is zsufolásig megtelt. De ez nem is csoda! Mert ha tekintetbe vesszük, hogy a tanítói „Otthon” által rendezett estély szórakoztató czélja mellett mintegy próbára akarta tenni humánus gondolkozásunkat, hazafiasságunkat, ugy ez fényesen be is bizonyult. A nagy teremben egész szeltében-hosszában elhelyezett széksorokat igen nagyszámu hölgyközönség, városunk polgárságának színe-java, köztük városunk előkelőségei, egyházi férfiak és a helybeli tanítézetek tanári és tanítói kara foglalták le, fényesen illusztrálva, hogy a tanítótság ügyét, mely a magyarság szent ügye, ok, mint jó hazafiak, nemesak szívükön viselik, hanem megfelelő alkalommal annak kifejezést is adnak!

Maga a hangverseny igen impozáns volt. Lányi Ernő, az egri székesegyház karnagya, az egész országban jól ismert kitünő zeneszerző személyes jelenléte és saját szerzeményü darabjainak részint személyes előadása, részint dirigálása képezte az izléesen és hatásosan összeállított műsor főbb pontjait.

Elsőnek a tanítók alkalmi dalköre énekelte el Lányi Ernő „Kertem alatt...” cz. népdalát a szerző személyes vezetése alatt. A közönség lelkes és őszinte elismerését fejezte ki ugy a szerző, mint az egyes résztvevők irányában.

A műsor második pontját Rubinstein Trioja képezte, melyet zongorán Becht József, hegedűn Klima Mihály, gordonkán Szombathy János adtak elő kiváló szakavatottsággal.

Ezután népdalok következtek Lányi Ernőtől, melyeket Szilágyi Erzsike énekelte a szerző zongora kísérete mellett. A közönséget egészen elragadta a kisasszony precíz és csengő, tiszta hangú éneke s miközben tapsal és virágosokkal tüntette ki, elismerésének kifejezésével, mely a kitünő zeneszerzőnek is szolt, mindaddig fel nem hagyott, míg meg nem ismételték. Ha meg lehetne, illetve meg lehetett volna ismételni, ugy a következő számmal okvetlenül meg kellett volna azt tennie Schlesinger Armin közreműködőnek, ki általános figyelem közt nagy hatással és tudással „A lengyelek fehér asszonyát” szavalta el.

A műsor következő számát ismét népdalok képezték, mindannyi Lányi Ernő szerzeményei előadva Nagy Stefi, Szabó Piroska kisasszonyok, Ruttkay Menyhért és Beregszászy Károly urak által a szerző zongorakísérete mellett. A közönség szünni nem akaró éljenzése és óhajára meg is kellett ismételniök a kiváló sikerü számokat.

A nagy hatást elért ének után Lányi Ernő zajos tapsal jutalmazott zongorajátéka,

ezután pedig Gál Ferencz Epilogja következett, melyet Beregszászy Károly dirigálása mellett a tanítók alkalmi dalköre énekelte, szintén általános elismerés mellett.

A hangversenyt táncz követte. Az első négyest 130 pár tánczolta, a mi minden szónál ékeesebben bizonyítja a sikert.

Szünóra alatt vagyis ugy éjfélt után 2 óra körül a vacsora alatt megindultak ősi magyar szokás szerint a dikeziók is. Elsőnek Patnoky István emelt poharat és szép alkalmi versben az estély rendezőségét élükön Bulyovszky Gusztáv és Balogh Bertalan fáradhatlan buzgalmu elnökökkel, éltette. Balogh Bertalan szép beszédben emlékezett meg a hazai tanítótság ügyéről, rájok, mint a magyarság eszméinek, harezosaira üritette poharát. Schlesinger Armin a megjelent közönséget éltette. Egymást érték ezután a lelkesebbnél-lelkesebb dikeziók, melyek részint a tanítósnak, részint Bulyovszky és Balogh rendezőségi elnököknek, részint a közönségnek szoltak és ha nem zendit rá hirtelen egy ropogós csárdást Radies és Vatai egyesült zenekara, ugy talán még a hajnal is dikezió köszöntötte volna. Így azonban már csak a táncz tartott addig (a mi épen helyén való is volt), azaz hogy még tovább, egész reggeli 8 óráig.

A rendezőség élén Bulyovszky Gusztáv és Balogh Bertalan elnökök állottak. Fáradhatlan buzgóságuknak és agitációjuknak nem lehet szebb és nagyobb elismerése, mint az a minden ízében fölötté sikerült hangverseny és táncmulatság, melynek erkölesi és anyagi sikerét a miskolezi tanítók Otthon köre az ő nevékhöz fűzi.

Tájékoztató.

Márczius 15-én: A tanügyi kör ünnepélye d. u. 3 órakor a Koronán. — A miskolezi daláregylet dalestélye a Koronán. — A vasuti dalkör és polgári dalosegylet hazafias ünnepélye a Seper-szállóban. — A szirmai ev. ref. egyházi énekkar hangversenyyel és tánczszal egybekötött hazafias ünnepélye.

Márczius 18-án: A diósgyöri vasgyári fiatal-ság zártkörü „férfi-estélye” az ottani vendéglő nagytermében.

Márczius 19-én: A miskolezi keresk. betegsegélyző pénztár évi rendes közgyűlése a Seper-szálló nagytermében. — A miskolezi athleta-kör évi rendes közgyűlése a vármegyeház nagytermében.

Márczius 26-án: A miskolezi daláregylet közgyűlése.

Márczius Idusa.

Ünnepnapja van ma a magyarságnak; magasztos, lélekemelő ünnepe. Márczius Idusa! Ez a szent nap az, melyen — egy félszázaddal több ideje már — megmozdult az alvó, szynlódó nemzet, hogy széttörje azt a lánczot, letiporja azt a jármot, mely lenyüggözve tartá szellemét. Megmozdulása a nemzeti lelkiismeret ébredésének szava volt, örökké tartó jele annak, hogy szabadságát előbbre becsüli életénél is! Minden esztendőben visszatér hozzánk ez a nagyjelentőségü nap, s mi minden esztendőben jelentőségéhez méltóan ujtult, fokozódó lánggal, lelkesedéssel fogadjuk és ünnepeljük. Mert mi tudunk ünnepelni. Jertek, jertek el tehát mindnyájan, vegyetek részt e dicső nap örömeiben, mutassátok meg, hogy méltók vagytok Márczius Idusára!

Városunkban a mai napon megtartandó istentiszteletek és különféle ünnepélyek mutatják azt a lelkesedést, melyre csak olyan polgárok képesek, mint a miénk.

A református egyház Kossuth-utezai templomában reggel 9 órakor ünnepi istentisztelet lesz, mely alkalommal az ünneplő

közönség ima előtt a *Hymnus*-t, ima után a *Szózat*-ot fogja énekelni. Alkalmi imát Kun Bertalan püspök tart.

A *tanügyi kör* az előbbi évek ünnepeleihez hasonlóan a szabadság ünnepeinek, márczius 15-ikének alkalmából a Korona nagytermében ma délután a dalárgegyet közreműködése mellett ünnepélyt tart, melyen az alkalmi szónoklatot *Kalik Márton* ág. ev. tanító tartja, az alkalmi költeményt pedig *Hidvéghy Ernő*, a soproni színház tagja szavalja.

A *miskolczi dalárgegyet*, a szabadságharcz évfordulójának emlékeztetére, a Koronán ma tartandó dalestélyének műsora következő: 1. Bucsú Rigertől. 2. Éji varázs Sturehtől. 3. Ki a gonddal Riegertől. 4. Elvonnék Erkeltől. 5. Sirtam eleget utánad Lányi Ernőtől. 6. Őseink emlékezte Hubertól.

Az ev. ref. *gymnasium ifjusága*, ma reggel 9 órakor a tanárok vezetése alatt a Kossuth utczai ref. templomba megy és ott végig hallgatja az istentiszteletet. Innen a gymnasiumi tornaesernokba vonul, ahol először az énekkar adja elő a „Talpra magyar“-t, utána a zenekar a *Hymnus*-t. Ezután *Jármy József* tanár tart alkalmi beszédet; utána az énekkar a „Tied vagyok, tied hazám“ kezdetű műdal éneki el, s végre az ünnepélyt a zenekar a „Hunyadi indulóval“ zárja be. Ezek után az ifjuság a tanárok vezetése alatt a Kossuth szoborhoz vonul, ahol *Nagy Ferencz VIII. o. t.* alkalmi beszéd kíséretében az ifjuság nevében baberkoszort helyez a szoborra.

A *mezőgazdák társaságle* részt vesz délelőtt 9 órakor a reformátusok Kossuth-utczai templomában tartandó istentiszteletén, délután 2 órakor díszes koszort helyez a Kossuth szobrára, onnan testületileg a tanügyi kör ünnepélyére vonul. Este 8 órakor pedig saját helyiségeiben tart márczius 15-iki ünnepélyt.

Este 8 órakor a *vasuti dalkör* és *polgári dalosegylet* a Seper-szállóban hangversenyvel összekötött ünnepélyt tart.

— **Görgey bankett.** A Görgey László, m. államvasuti üzletvezető tiszteletére f. hó 19-én a Korona szálló nagytermében este 8 órakor megtartandó bankettre már mostanig is nagyon sokan jegyeztették magokat elő, illetve váltották meg jegyeiket. A jegyek f. hó 17-én déli 12 óráig a nemzeti kaszinóban, polgáregyletben és tisztviselők körében válthatók ki. Ugy vagyunk értesülve, hogy a banketten *Ludvigh Gyula* min. tanácsos, elnökgazgató s vele többen a magyar államvasutak igazgatóságától is részt fognak venni.

— **Eljegyzések.** *Dadányi Sándor* m. kir. testőrségi kapitány a napokban tartotta eljegyzését *Xiffkovich Lilla* urhölgygyel, *Xiffkovich Emil* nagybirtokos leányával. — *Szarkovszky Károly* helybeli jónevű kereskedő jegyet váltott *Kézműrszky Ilona* urhölgygyel Szepes-Váraljáról. — *Hornyák Géza* miskolczi ékszerész a napokban tartotta eljegyzését *Krizsán Margit* urhölgygyel, Kecskemétről.

— **Gyászhir.** Az ev. ref. egyház lelkészi karát nagy veszteség érte. Az ur szolgáltnak szeretetreméltó seregéből *Debrezeni Gábor*, felső-nyárádi lelkész és a felső-borsodi egyházmegye kiérdemült esperesét magához szólította. Hosszu 57 évig hordozta vállain a palástot, mely idő alatt a buzgó és odaadó lelképásztornak valóságos mintaképe volt.

Zsinati képviselő s a kerületi lelkész-vizsgáló bizottságnak tagja volt. Városunkban is gyakran megfordult s általános tisztelet tárgya volt a mindenki által oly nagyon szeretett „Gábor bácsi.“ Egy évvel ezelőtt testi erejének hanyatlását érezvén, fiához *Debrezeni Bertalan*hoz, a sárospataki főiskola jogigazgatójához ment lakni, a hol a gondos ápolás egyidőre visszaadta egészségét, az utóbbi két hónap alatt azonban teljesen megtört s márczius 10-én örök álmra hajta fejét. Temetése szombaton délután nagy és mély részvét mellett ment végbe Sárospatakon. A temetésen városunkból is többen vettek részt. A 82 évet élt lelképásztor sirja fölött viraszszon a kegyelet és hű emlékezet!

— **Halálozás.** Nagy veszteség érte *Sachs Endre* miskolczi polgártársunkat. Nyolcz hónapos *Bardika* fia rövid szenvedés után tegnapelőtt elhunyt.

— **A miskolczi önkéntes tűzoltóegylet** vasarnap tartotta évi rendes közgyűlését. *Horváth Lajos* elnök üdvözlő beszéde után *Darvas László* segédtsizt felolvasta az évi jelentést, majd *Fischer Lajos* pénztárnok terjesztette elő jelentését, a mit tudomásul vettek. Miután a buzgó pénztárnoknak működése elismerésül jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak és az 1899. évi költségvetést megállapították, a választásokra került a sor. Főparanesnökká egyhangulag *Szombathy Sándor* h. főparanesnok választott a ki az elnök üdvözlő beszédére szép szavakban mondott köszönetet a kitüntető bizalomért. A további választások eredménye, hogy pénztárnok lett *Fischer Lajos*, ügyész *Varga Pál*, orvos *Dr. Kazai Mór*, mérnök *Adler Károly*, szertárnok *Thury József*, segédpénztárnok, *Bumseh Béla*, segédszertárnok *Bátorffy Ferencz*. Felügyelő-bizottsági tagok: *Kun Kálmán*, *Pores János*, *Lxel*, *Bartányi Gyula*, *Forster Rezső*; a működő tagok közül szakaszparanesnokok *Eötvös Lajos* és *Kócs Sándor*, segédtsiztek *Darvas László* és *Nagy Sándor*. Miután még *Pores János* indítványára a közgyűlés az önkéntes tűzoltóknak önzetlen működésükért elismerését fejezte ki s miután *Szombathy Sándor* főparanesnoknak indítványára *Lány Ottónak* az egylet 25 éves történelmének megírása körül szerzett érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetét és elismerését nyilvánította, a közgyűlés az új főparanesnok éltetésével véget ért.

— **A szőlőszeti felügyelőség** székhelyét a földmívelésügyi miniszter Mező-Kövesdről Miskolcra helyezte át.

— **A közigazgatási bizottság** pénteken délelőtt *Dr. Tarnay Gyula* alispán elnöklete alatt rendes havi ülést tartott, melynek főbb mozzanatai következők. Miskolcon fiók postahivatal szerveztetik, azonban csupán felvételi szolgálatra „Miskolczi fiók posta I.“ ezimel. Ugyancsak rendes postahivatal létesítetik Sajó-Várkonyban is. A Szuba-Kálló melletti nagy híd a vármegye betonból elkészített 7000 frt körüli költségelőiránnyal. — *Hirsch* pénzügyigazgatónak több 100 frton felüli régi adó leírására vonatkozólag tett javaslatát elfogadják. — *Dr. Kátóna* megyei főorvosnak a közkórház bujakkóros betegeiről tett érdekes statisztikai adatu előterjesztését tudomásul vették. Az ülés legérdekesebb pontja következett ezután. Csókva községében, a közlegelőt többen maguk között felosztották, mely felosztás azonban telekkönyvileg rendezve nincs. Az egyik részes, a közlegelőnek reá eső részét házhelylyé parcellázta és építési engedélyért folyamodott. Miután a közigazgatási bizottságnak tudomása volt arról, hogy az a házhely, melyre az építési engedély kérelmezett, tényleg nem vol az illető nevére telekkönyvezeve, kétségek merültek föl, vajjon ilyen körülmények között kiadható-e az építési engedély, miután bekövetkezhethet azon eset, hogy a telek esetleg másnak jut. Az ügyet *Vadnay Tibor* megyei aljegyző ismertette: *dr. Tarnay*

Gyula alispán, *Kovács Lajos* t. ügyész, *Lichtenstein József*, *Bizony J. kos* és *Szathmáry Király Pál* által folytatott beható vita után kimondatott, hogy az építési engedély kiadandó azon megszorítással azonban, hogy a kérelmező csakis a saját veszélyére építheti be a közlegelő kérdéses részét. Végül a Bródy és Weisz czég építkezéséből kifolyólag, Miskolcz város tanácsának több tagja ellen indított fegyelmi eljárás megindítását hagyta helyben a bizottság.

— **Készenlétben.** E nem éppen barátságos szóra esvén a nyájás olvasó tekintete, valószínűleg valami háborúságot gondol, hogy kaszárnyai készenlétéről van szó, de ez tévedés; nem a katonaság van készenlétben ezúttal, hanem az adóhivatal. Ez se jelent ugyan valami különös örömet, de mivel a közönség és adóhivatal közt emberemlékezet óta a legbensőbb összeköttetés van, nem jelenthet meglepetést sem a megszokott dolog. Hiszen az adóhivatal mindig készenlétben szokott lenni. Csak most január óta volt leszerelve — leszerelte a törvénytelen Bánffy-uralom az ex-lex-szel. Szomorú állapot volt ez nagyon, de némi pihenőt adott az adófizető magyarnak. A szegénység még hasznát is látta, mert a pihenő alatt összegyűjtögethetett egy kis adóra való. Nem ringatta magát széles ez országban egyetlen ember sem abban a boldog hitben, hogy már most sohase kell adót fizetni a magyarnak és bár sajnálkozott a hazafiság a törvénytelen állapot fölött, nem lehet mondani, hogy kevesen lettek volna, akik nem tudtak haragudni az adóbehajtás szünetelésén. Azonban immár vége lesz a fegyverszünetnek az adóhivatal és adófizető nép között és a miskolczi adóhivatal is készenlétben várja az indemmiti törvényre emelkedését és a föltülről jövő értesítést, hogy — szabad az adóhajtás. Az adóhivatal a pihenőt készülődésre használta és teljesen föl van fegyverkezve a munka fölvételére. — Garmadában állanak készen az intések. A végrehajtók várják a vezényszót, — hogy pihent és ujult erővel fogjanak a munkához.

— **A miskolczi ev. ref. egyház** presbitériuma f. hó 12-én elhatározta, hogy virágvasárnapján (26-án) az avasi templomban évi rendes közgyűlés fog tartatni a délelőtti isteni-tisztelet végeztével, melynek főbb tárgyai a mult évi pénztári számadás és a jelen évi költségvetés tudomásul vétele s egy kisebb kölesön engedélyezése lesz.

— **Meghívó.** A miskolczi ipartestület betegsegélyző pénztára részéről f. é. márczius hó 26-án d. e. fél 11 órakor az ipartestület tanácskozási termében rendes évi közgyűlés tartatik, melyre a közgyűlést képező kiküldöttek meghivatnak. Az igazgatóság. — A közgyűlés tárgyai: 1. Az 1898. évi működésről szóló jelentés. 2. Az 1898. évi zárszámadás és mérleg tárgyalása és a felmentvény megadása. 3. Az 1899. évi fedezet és költségelőirányzat és ezzel kapcsolatban az igazgatóságának az irnoki állás szervezése tárgyában teendő előterjesztése. 4. Az igazgatóságba választandó 1 ellenőr. 7 rendes és 6 póttagnak a választása. 5. A felügyelőbizottság 3 rendes és 3 póttagnak a választása. 6. A választott bíróság 6 rendes és 3 póttagnak a választása.

— **Beleesett a kutba.** *Stubna János* serház-utczai lakos, miközben az udvaron levő kerek kutból vizet akart huzni, oly szerencsétlenül megcsuszott, hogy beleesett a kutba. Mire segítség érkezett és kihúzták, már halott volt. Temetése tegnap történt.

— **Házi estély.** A miskolczi zeneakadémia táncczal egybekötött ötödik házi estélyét f. hó 18-án tartja saját helyiségeiben, melyre a jegyek már most válthatók a zeneakadémia igazgatójánál.

— **Meghívó.** A „Miskolczi tisztviselők köre“ rendes évi közgyűlését f. hó 18-án d. u. 5¹/₂ órakor tartja, melynek tárgysorozatát az 1898. évi számadás, a választmány

évi jelentése s a tisztújítás képezi. Ugyanazon napon este 8 órakor a Pannónia szálloda éttermében étlap szerinti étkezéssel társas vacsora leendő, melyre a kör t. tagjai s az általuk bevezethető vendégek meghívattak.

Az igazgatóság.

Köszönetnyilvánítás. Az izr. anyahitközség 25 frttal újabb alapítványt tett segélyező egyesületünk javára; a Borsod-megyei Takarékpénztár igazgatósága pedig 10 frtot adott ugyanezen célra. Fogadják mindketten nagylelkű adományaikért mély köszönetemet. Miskolc, 1899 márcz. 10. Polgár György, kir. gymn. igazgató.

Felhívjuk t. olvasóink figyelmét Falkenstein Soma bank- és váltóüzlete lapunk mai számában megjelent hirdetésére. Nevezett cégénél az osztálysorsjáték életbe lépte óta számtalan kisebb-nagyobb nyere-ményvel kihuzott sorsjegy Falkenstein Soma bank- és váltóüzlete által a legpontosabban fizettetett ki. — Szolid kiszolgálás; pontos lelkiismeretes felvilágosítás csakis itt nyerhető, a legnagyobb titoktartás biztosítva! — A ki sorsjegyet akar vásárolni, forduljon teljes bizalommal fentnevezett céghez.

Színház, művészet.

Színház. *Gergely Giza jutalomjátéka.* Egy fényesen sikerült, ünnepi színházi estéről emlékezhettünk meg Gergely Giza jutalomjátéka alkalmából. Közönségünk valóban brillirozott az általánosan megkedvelt énekesnő kitüntetésében ez estén: gyengéd figyelmének 4 virágkosárban, 3 csokorban, több apróságban, babékoszoruban, ezüstkoszoruban és egy igen szép gyémánt gyűrűben adott kifejezést, a miket Mimósa farsztó szerepét kreáló énekesnőnk méltán meg is érdemelt. Különben az ez estén itt adott Gésák érdekességét az is fokozta, hogy Vunchi szerepét *Sziklay Kornél*, a Magyar Színház kitűnő komikusája játszotta diszkrétan, finoman és hatásosan, a melyért a szép babékoszorun kívül úgy neki, mint a jutalmazottnak a tapsok és éljenek egész tömege járt a hálás és lelkesült közönség részéről. Csinos virágkosárral jutalmazta Tiszayné bájos Mollyját. — Szombaton igen kevés számú közönség előtt az *„Unatkozó király”* adatott ép oly kiválóan, mint első ízben. — Vasárnap megint zsufolásig megtelt a színház. *Sziklay Kornél* vendégszerepelt nálunk Kövessy *„Goldstein Szám”*-jában, oly művészi reprodukcióval alakítván e különben hálás szerepe, hogy a közönség alig akart betelni s több énekszámot és a tánczokat több ízben meg is kellett ismételnie. Hétfőn *„A kés története”* cz. vígjátékban láttuk *Sziklay Kornélt*, a kedvelt komikust. A szép számú közönség a többi szereplőkkel együtt több ízben hívta a lámpák elé a minden ízében kiváló Mongodin urat.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, és kéziratokat vissza nem ad. —

Diathus. Legközelebb sorát ejtjük, azonban címnek elégtelen ez a két betű: „U. B.” azért a kívánt czímet megváltoztatni és azt hozzánk juttatni sziveskedjék.

Zivataros éjszakába. Tárgyának köznapisága sőt egyenesen erkölestelen volta miatt nem jöhet

A haldokló bűnös leány. Igen hangulatos kis költemény: tartalma azonban annyira szakadozott, hogy egészen érthetetlen. Egy árva szóval sínes megemlítve, mi hát a bűne annak a szegény leánynak. Talán ha újra kidolgozná, inkább beválnék-próbálja meg.

Chanteur 1. Megbírálandó, hogy jó-e az a darab: s ha nemcsak idegen harmadik személy, hanem az igazgató is jó véleményt mond, úgy talán előadható — ha a bizottság is beleegyezik. Különben azt ily módon nem lehet alaposan megbeszélni: 2. Schöva. — A többi dolog is csak személyesen nézhető el legjobban.

Ejjeli ábránd. Igen szentimentalisan van megírva s ily tárgyú dolgozatokat már annyiszor és annyit hoztunk, hogy olvasóink megterhelése nélkül nem közölhetjük. Tessék inkább a verselést folytatni, azon a téren szebb sikerekkel működni.

Dal a . . . mezőkről. Igen sajnáljuk, de közölhetetlen.

Vh. 283.

1899. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbíróóság 1899. évi V. VI. 117/1 számú végzése következtében Kiss Lajos miskolczi ügyvéd által képviselt **Özv. Tóth Sámuelné** sajó-arnóthi lakos javára **Molnár András** sajó-arnóthi lakos ellen 500 frt s jár. erejéig 1899 február hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 445 frtra becsült ökrök, borjúk, sertés, szekér, rosta és szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a miskolczi kir. bíróság V. II. 117/2. 1899. számú végzése folytán 500 frt tőkekövetelés és eddig összesen 50 frt 20 kban bíróilag már megállapított s jelen költségek erejéig Sajó-Arnóth községben alperes lakásán leendő eszközzésére 1899. évi márczius hó 22. napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitézik és alhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alól is elfognak adadni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi márczius 6-án.

Némethi Károly,

kir. jbirósági végrehajtó.

Zálogintézet beszüntetés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására adni, hogy **Széchenyi-utca 96.** szám alatt levő

zálogintézetemet

véglegesen beszüntetem. Ennélfogva felhívom az érdekelteket, hogy a még eddig ki nem váltott zálogtárgyakat folyó évi október hó 6-ig annál is inkább váltsák ki, mivel ellenesefben a f. évi október hó 6-án megtartandó végleges árverésen el fognak adadni

Tisztelettel

Gutman József

zálogintézet tulajdonos
Széchenyi-utca 96.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Gazdák figyelmébe.

MŰTRÁGYA

és

Trágyagipsz

kapható

waggonrakományban s zsákonként is

Schwarz és Grosz

festék és agyagárú nagykereskedőknél.

Ugyanitt kapható a legjobb minőségű olasz kocsikenőcs,

valódi orosz és belföldi gépolaj

repczeolaj és mindennemű festék-vegyészeti és anyagárú czikkek.

Gépkenőcs, Waseline, Carbo-lineum, Naphtalin.

Emallack, padlólack és mindenféle lack gyártmányok kocsi-gyártók, asztalosok és festők részére.

137-4-15

Ferenczi György és Társa

tudakozó és adást vevést közvetítő irodájában

Miskolczon, Városháztér 2. sz.

145-3-5

Jutányos árban eladók: házak, kertek, szőlők, telkek és kisebb-nagyobb birtokok. **Mindezek el is cserélteinek.**

Továbbá kiadók: lakások és butorított szobák.

Megvételre kerestetnek: birtokok, házak, kertek, szőlők és telkek.

Kerestetik egy perczentes gazdatiszt 7500 frt óvadékkal igen előnyös feltételek mellett.

Egy jó forgalmu bolthelyiség azonnal kiadó.

← Szerencseszámok Falkensteinnál! →

Huzás kezdete már e hó 15-ikétől és tart egész április hó 12-ig.

9 millió és 500,000 korona

kerül kisorsolásra a magyar kir. szab. osztálysorsjáték 6. oszt. főhuzásánál. Me késedelmezen senki ez óriási esélyekkel bíró sorsjátékban résztvenni, hol mindenkinek alkalmá nyílik csekély befektetéssel magának nagy vagyont szerezni.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

1.000,000 (egy millió) korona. 158-2-2

Egy jutalom 600,000 korona

1 nyeremény	400,000 korona	1 nyeremény	40,000 korona
1 "	200,000 "	2 "	30,000 "
1 "	100,000 "	3 "	20,000 "
1 "	60,000 "	20 "	10,000 "

Sorsjegyeket a különösen szerencsés gyűjtődémből ajánlok a következő hivatalos árakon:

1/1 frt 80.—, 1/2 frt 40.—, 1/4 frt 20.—, 1/8 frt 10.—.

A kihuzott nyereményekről t. vevőimet azonnal értesítem. — Nálam vásárolt sorsjegyek bályozómmal vannak ellátva.

FALKENSTEIN SOMA

bank- és váltóüzlete
Miskolczon, Színház épület.

Főnyeremény a legszerencsés esetben 1 millió korona!

Főnyeremény a legszerencsés esetben 1 millió korona!

Meghívó.

A Miskolczi Kerületi Betegsegélyző Pénztár

f. évi március hó 26-án

délután 3 órakor a városháza nagy termében tartja

VI-ik évi rendes közgyűlését

melyre az érdekelt munkaadók és pénztári tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai:

1. Elnöki jelentés a pénztár hatodik évi működéséről.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése mellett bemutatandó zárszámadás jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. Az igazgatóságból kilépő 6 rendes és 2 póttag, továbbá a felügyelő bizottság megválasztása.
4. Netalán beérkezendő indítványok tárgyalása.

Miskolcz, 1899 március 5.

Marusák Károly,
jegyző.Kulcsár Károly,
igazg. elnök.**Jegyzet.**

- Szavazattal bírnak:** a) A kerületenként, illetve járasonként megválasztott kiküldött munkaadók és alkalmazottak.
b) Az önként belépettek valamennyien.
c) Csak azon indítványok vétetnek figyelembe, a melyek a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal írásban adatnak be az igazgatósághoz.
d) A közgyűlés határozatképes, ha a kiküldöttek egy harmada jelen van.
e) Ellen esetben 8 nap múlva ugyanazon tárgyakra nézve, ugyanazon helyen újabb közgyűlés hívatik egybe, kik számára való tekintet nélkül a jelen tárgyakra néve végérvényesen határoznak.

1.000,000 korona

nyerhető 156-3-3

szerencsés esetben

a március 15-től április 12-ig tartandó

osztálysorsjegyek főhuzásán

Sorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/4	1/8
80 forint	40 forint	20 forint	10 forint

Sorsjegyek kaphatók míg a csekély készlet tart:

WEISZ NÁTHÁN bank- és váltóüzlete

osztálysorsjáték főarudájában

Miskolcz, Széchenyi-utca 19. (Köös Soma úr ügykereskedése mellett.)

BERECZ JÓZSEF asztalosmester

Miskolcz, Peczeköz 4. szám alatt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy már 18 év óta e szakmában pontosan kiszolgáltam a nagyérdemű közönséget és 3 évtől műhelyemet megnagyobbítottam, hogy bármily nagyobb munkát u. m. boltberendezést vagy portált, épület- és butormunkákat, valamint irodai berendezéseket és kisebb-nagyobb javításokat és bútortisztításokat elfogadok és raktáron tartok kész bútorokat és konyhaberendezéseket.

Kérem a n. é. közönség b. pártfogását 153-2-3
kiváló tisztelettel**BERECZ JÓZSEF asztalosmester.****Borsodmegye legnagyobb****kész női férfi és gyermek fehérneműek áruháza**

Van szerencsém felhívni a n. é. közönség becses figyelmét a lant felsorolt árjegyzékemre és Nagyon meg lesz elégedve a n. é. közönség, ha fehérnemű szükségletét nálam szerzi be, mert oly tartós és szép formájú s mindamelllett bámulatos olcsó árak mellett fehérneműt sehol sem találnak.

Női fehérnemű osztály:

6 drb. női ing, pamutvászonból készült esipkével díszítve	3.50 fr
6 drb. női ing szepességi vászonból készült esipkével díszítve	5.40 "
ugyanaz kézi horgolással díszítve	6. — "
6 drb. női ing kreasz vászonból kézi horgolással	7.20 "
ugyanaz díszesen kiállítva	9. — "
6 drb. női ing batiszt vászonból díszesen kiállítva	10.50 "
6 drb. női ing valódi rumburgi vászonból díszesen kiállítva	21. — "
6 drb. női hálóing hosszú ujjal	12. — "
6 drb. női hálóing színes francia batisztból, széles velencei esipkével díszítve	10.50 "
1 drb. hálókötös madepolanból himzéssel díszítve	7.75 "
1 drb. hálókötös madepolanból schwájézi himzéssel	1.20-2. — "
1 drb. hálókötös batisztból egészen díszesen kiállítva	2.50-6. — "
1 fésülő köpeny díszesen kiállítva	2.40-5. — "
1 női nadrág madepolanból sima angolosan készítve	1. — 1.20 "
1 női nadrág madepolanból vagy francia batisztból	1.50-5. — "
1 női alsó szoknya jó chiffonból himzéssel	1.80-3. — "
1 női alsó szoknya madepolanból széles schwájézi himzéssel vagy velencei esipkéből	3.25-6. — "
Fekete és színes szövet alsó szoknyák	2-15 "
6 drb. női batiszt zsebkendő „ajour” szegélylyel	2.50 "
Himzett selyem zsebkendők	40-1.50 "
Mennyasszonyi esipkekendők	60-3. — "

Teljes mennyasszonyi kelengyék 75 frittól 1000 frittig.

Nagy raktárt tartok fogházakban kötött női-, férfi- és gyermek-harisnyakban és minden a rőtös-, rövid- és divatárú szakmába vágó czikkekből. A főt felsorolt czikkeket megtekintésére tisztelettel meghívom a n. é. közönséget.

Videki megrendeléseknél jobb árukat küldünk, mintha azt önmaga választaná.

Férfi fehérnemű osztály:

1 fehér férfi ing rávarrott színes francia pique mell gallér és közelővel	95 fr
1 fehér férfi ing színes kretón redős mell gallér és közelő nélkül	1.10 "
1 fehér férfi ing színes zephir redős mell gallér és közelő nélkül	1.10 "
1 színes férfi ing angol oxfordból rávarrott gallér és közelővel	1.30 "
1 fehér férfi ing IV. minőség, sima elejű rávarrott gallérral vagy a nélkül	1. — "
1 férfi ing III. minőség, sima elejű rávarrott gallérral vagy a nélkül	1.20 "
1 férfi ing II. minőség, sima elejű rávarrott gallérral vagy a nélkül	1.50 "
1 férfi ing I. minőség, sima elejű rávarrott gallérral vagy a nélkül	1.80 "
1 fehér férfi ing redős vagy himzett mell	1.10 "
1 színes férfi ing francia kretónból rávarrott gallér és közelővel	1.80 "
1 drb. fehér hálóing színes bordúrral a legjobb madepolanból	1.80 "
6 drb. francia coperből készült német szabású alsó nadrág	3.50 "
6 drb. francia coperből készült egész finom német v. francia alsó nadrág	4.50 "
12 drb. valódi vászon zsebkendő	2.80 "
12 drb. francia batiszt zsebkendő ajour szegélylyel	4.20 "
12 drb. jó minőségű férfi gallér minden formában	1.80 "
12 drb. legjobb minőségű és legújabb formájú	2.20 "
12 pár jó minőségű férfi közelő minden formában	3. — "
12 pár legjobb minőségű és minden formában	4.20 "

Leány és fiú fehérnemű osztály.

Leányingek madepolanból himzéssel 2 övestől 16 évesig	60, 70, 80, 90, 1 frt.
ugyanolyanok díszesebben kiállítva	70, 80, 90, 1 frt.
Leány nadrágok madepolanból schwájézi himzéssel díszítve	2-16 évesig 65, 75, 85, 95 kr.
Leány hálókötös madepolanból schwájézi himzéssel díszítve	2-16 évesig 75, 85, 95, 1 frt.
1 fehér fiú ing redős elejű rávarrott gallér és közelővel	85 frt.
1 sima fehér ing rávarrott gallérral vagy a nélkül II. minőség	95 "
ugyanolyan I. minőség	1.20 "
1 fehér fiú ing rávarrott széles francia pique mell, gallér és közelővel	1.15 "
1 fiú alsó nadrág francia coperből német szabású	45, 50, 55 kr.
12 drb. batiszt zsebkendő színes széllel leányok és fiúk részére	1 frt 20 kr.

Ujszülött fehérnemű osztály:

Alkendők fehér piqueből kézzel horgolva és himzett fodorral	12-80 krig
Félingekek madepolanból esipkével vagy himzéssel díszítve	20-80 krig
Díszes ingeske fejkötővel színessel alábélelve	60-3.50-ig.
Patent ujas pamutból és florból	15-55 krig
12 darab vászon pelenka	2.50 frt
1 finom gummi betét	40 "
1 finom flanel betét	25 "
1 vászon pólya szalag	30 "
1 pelenka takaró	90 "
Hosszu párnák	1.50-6. — "
Négyzetű párnák	1.10-2. — "
Keresztelőre készített csipke szövetből atlasz selymmel bélelve	6-12 frittig
1 hordruha széles himzéssel finom kazsmirból	30-16 "

Kiváló tisztelettel

BRAUNFELD SÁNDORrőtös-, rövid- és divatárú kesekedő
MISKOLCZ, SZÉCHENYI-UTCZA 96.

Nyomtaott Forster, Wesselényi és Társai könyvnyomdájában Miskolczon